

**ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**

« Κύρωση της τροποποίησης που έγινε στο Κιγκάλι (Ρουάντα) στις 10-15 Οκτωβρίου 2016, του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ του 1987, που κυρώθηκε με το ν.1818/1988 (ΦΕΚ 253 Α'), σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος».

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Με το παρόν σχέδιο Νόμου κυρώνεται, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η τροποποίηση του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ του 1987, που κυρώθηκε με το ν.1818/1988 (Α' 253), σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στοιβάδα του όζοντος, η οποία υιοθετήθηκε από την 28η συνεδρίαση των συμβαλλομένων μερών του Πρωτοκόλλου, στο Κιγκάλι της Ρουάντα στις 10-15 Οκτωβρίου 2016.

Α. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Το Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ του 1987 «για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στοιβάδα του όζοντος», που κυρώθηκε με τον ν. 1818/1988 (Α' 253), στο πλαίσιο της Σύμβασης της Βιέννης του 1985 «για την προστασία της στοιβάδας του όζοντος» η οποία κυρώθηκε με τον ίδιο ως άνω νόμο (ν. 1818/1988), είναι συμφωνία – ορόσημο για το περιβάλλον και σχεδιάστηκε για την αντιμετώπιση της τρύπας στη στοιβάδα του όζοντος, με την απαγόρευση ουσιών που καταστρέφουν το στρατοσφαιρικό όζον, όπως οι χλωροφθοράνθρακες (CFCs) και οι υδροχλωροφθοράνθρακες (HCFCs), που είχαν παγκοσμίως ευρύτατη χρήση σε κλιματιστικά και ψυγεία. Σύμφωνα με τις πρόνοιες του Πρωτοκόλλου, τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να τροποποιήσουν το Πρωτόκολλο υιοθετώντας τη σταδιακή κατάργηση και των υποκατάστατων χημικών ουσιών, που επίσης βλάπτουν το περιβάλλον, έστω και αν δεν επηρεάζουν τη στοιβάδα του όζοντος.

Η σταδιακή κατάργηση των ανωτέρω ουσιών (CFCs) και (HCFCs), στο πλαίσιο εφαρμογής του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, οδήγησε τις χημικές βιομηχανίες στην ανάπτυξη των υδροφθορανθράκων (HFC), που χρησιμοποιούνται ευρύτατα ως υποκατάστατα των ανωτέρω καταργούμενων ουσιών. Οι υδροφθοράνθρακες (HFC), ναι μεν δεν εντάσσονται στις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, ωστόσο όμως παγιδεύουν τη θερμότητα στην ατμόσφαιρα και ως εκ τούτου επηρεάζουν σημαντικά την κλιματική αλλαγή.

Η διεθνής κοινότητα εκτίμησε ότι η σταδιακή μείωση της κατανάλωσης και παραγωγής υδροφθορανθράκων (HFC) στα μέτρα ελέγχου του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, είναι απαραίτητη προκειμένου να μειωθεί η συμβολή των εν λόγω ουσιών στην κλιματική αλλαγή και να προληφθεί η απεριόριστη χρήση τους, ιδίως σε αναπτυσσόμενες χώρες.

Ως εκ τούτου εκπρόσωποι από 170 χώρες κατέληξαν στην τροποποίηση του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, στο Κιγκάλι της Ρουάντα, εφεξής «τροποποίηση του Κιγκάλι», που αποτελεί μία νομικά δεσμευτική συμφωνία για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, μειώνοντας την παγκόσμια χρήση μιας ισχυρής χημικής ουσίας, των υδροφθορανθράκων (HFC).

Η κυρούμενη τροποποίηση συνιστά την 5^η τροποποίηση του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ του 1987. Η πρώτη τροποποίηση του Πρωτοκόλλου έγινε στο Λονδίνο τον Ιούνιο του 1990 και κυρώθηκε με το ν. 2110/1992 (Α' 206), η δεύτερη τροποποίηση στην Κοπεγχάγη το Νοέμβριο 1992 και κυρώθηκε με το ν. 2262/1994 (Α' 206), η τρίτη στο Μόντρεαλ το Σεπτέμβριο 1997 και η τέταρτη στο Πεκίνο το Δεκέμβριο 1999, που και οι δύο τελευταίες κυρώθηκαν με το ν. 3425/2005 (Α' 306).

Η Συμφωνία Κιγκάλι αποτελεί μια ακόμα αξιόλογη ευκαιρία, ώστε να παραδοθεί στις επόμενες γενιές ένας υγιέστερος πλανήτη, με δικαιότερες κοινωνίες και πιο ευημερούσες οικονομίες, συμβατές στο πλαίσιο της Ατζέντας 2030 του ΟΗΕ για την Αειφόρο Ανάπτυξη. Περαιτέρω αναμένεται ότι η Συμφωνία θα συμβάλλει σε μια παγκόσμια μετάβαση σε καθαρή ενέργεια και βιώσιμη κυκλική οικονομία.

Η μετάβαση αυτή μπορεί, υπό προϋποθέσεις, να τονώσει τις επενδύσεις και την καινοτομία σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και κυκλική οικονομία. Η πορεία προς την κυκλική οικονομία, την ενεργειακή αποδοτικότητα και την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής μπορεί να αποτελέσει μοχλό βιώσιμης αλλαγής του υφιστάμενου παραγωγικού μοντέλου.

1. Ο ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Το ενωσιακό κεκτημένο και η διεθνής δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμβάλλουν, ως γνωστόν, στην επιδίωξη, μεταξύ άλλων, των ακόλουθων στόχων: διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων, και ιδίως καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος.

Στο πλαίσιο αυτό η σταδιακή κατάργηση των HFC που προβλέπεται στη τροποποίηση του Κιγκάλι, εφαρμόζεται ήδη στην Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με τις σχετικές πρόνοιες του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 517/2014.

- **Συνοχή με ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Με την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 517/2014 για τα φθοριούχα αέρια του θερμοκηπίου το 2014, η Ευρωπαϊκή Ένωση προέβλεψε ήδη στο εσωτερικό της τη σταδιακή κατάργηση των HFC, που προβλέπεται από το 2016 στην Συμφωνία Κιγκάλι. Η εφαρμογή της σταδιακής κατάργησης στην ΕΕ ξεκίνησε το 2015 με πάγωμα και με ένα πρώτο στάδιο μείωσης το 2016. Οι μηχανισμοί επιβολής που έχουν θεσπιστεί διασφαλίζουν τη συμμόρφωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις υποχρεώσεις της βάσει του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ έως το 2030, έτος κατά το οποίο θα εφαρμοστεί το τελευταίο στάδιο μείωσης δυνάμει του ισχύοντος Κανονισμού. Το χρονοδιάγραμμα μείωσης μετά το 2030 θα ξεκινήσει το 2022 και θα καθοριστεί βάσει επανεξέτασης, σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 517/2014.

- **Συνοχή με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Το πλαίσιο πολιτικής 2030 για το κλίμα και την ενέργεια της ΕΕ θέτει έναν φιλόδοξο στόχο στο σύνολο της οικονομίας, για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στο εσωτερικό της τουλάχιστον κατά 40 % έως το 2030, καθώς και στόχους για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την ενεργειακή απόδοση. Η εφαρμογή του πλαισίου πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια για το 2030 αποτελεί προτεραιότητα για τη συνέχεια που θα δοθεί στη Συμφωνία του Παρισιού. Καθώς αναγνωρίζεται ότι οποιαδήποτε τεχνολογία χρησιμοποιείται για την αντικατάσταση των HFC, είναι τουλάχιστον εξίσου ενεργειακά αποδοτική όσο και η τεχνολογία που αντικαθίσταται, η προτεινόμενη σταδιακή κατάργηση των HFC συνάδει με την ενεργειακή πολιτική. Επιπλέον, αναμένεται ότι ο επανασχεδιασμός των συστημάτων ψύξης και κλιματισμού, θα οδηγήσει σε σημαντικές βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης, συμβάλλοντας με αυτό τον τρόπο στην επίτευξη των στόχων της τροποποίησης του Κιγκάλι.

Τον Ιούλιο του 2017 η ΕΕ και τα κράτη μέλη της, με την Απόφαση (ΕΕ) 2017/1541 του Συμβουλίου της 17^{ης} Ιουλίου της ΕΕ (EEL 236/1/2017), δεσμεύτηκαν για την ταχεία κύρωση της τροποποίησης του Κιγκάλι του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, ούτως ώστε να τεθεί σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2019. Η τροποποίηση του Κιγκάλι, η οποία εγκρίθηκε στα τέλη Οκτωβρίου του 2016, αποτελεί σημαντικό βήμα προς την εφαρμογή της Συμφωνίας του Παρισιού.

2. ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ- ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Η τροποποίηση του Κιγκάλι, καθώς περιορίζει την παγκόσμια παραγωγή και χρήση των υδροφθορανθράκων (HFC), αποτελεί σημαντικό βήμα προς την εφαρμογή της Συμφωνίας των Παρισίων, όσον αφορά τον στόχο να διατηρηθεί η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη αρκετά κάτω από τους 2°C σε σχέση

με τα προβιομηχανικά επίπεδα και να συνεχιστούν οι προσπάθειες ώστε να περιοριστεί η αύξηση της θερμοκρασίας ακόμη περισσότερο, στους 1,5°C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα. Επιστημονικά στοιχεία έχουν καταδείξει ότι μια φιλόδοξη σταδιακή μείωση των HFC θα μπορούσε από μόνη της να αποτρέψει την υπερθέρμανση του πλανήτη μέχρι το τέλος του αιώνα, έως και κατά 0,5 °C.

Στο πλαίσιο αυτό εκτιμάται ότι τα αποτελέσματα από τη τροποποίηση του Κιγκάλι θα έχουν μεγάλη επίδραση στις προσπάθειες που καταβάλλει η διεθνής κοινότητα για την επιβράδυνση της υπερθέρμανσης του πλανήτη και άρα στον παγκόσμιο αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής. Έτσι η Συμφωνία του Κιγκάλι διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην εφαρμογή της Συμφωνίας των Παρισίων στη Σύμβαση πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή, που κυρώθηκε με τον Ν. 4426/2016 (Α'187).

Τα HFCs αντιπροσωπεύουν μόνο ένα μικρό ποσοστό των αερίων του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα, αλλά λειτουργούν ως ένα είδος υπερτροφοδοτούμενου αερίου του θερμοκηπίου, εγκλωβίζοντας χιλιάδες φορές περισσότερη θερμότητα από το διοξείδιο του άνθρακα. Και ενώ οι δεσμεύσεις του Παρισιού είναι ευρείες, είναι επίσης εθελοντικές, συχνά ασαφείς και εξαρτώνται από την πολιτική βούληση των μελλοντικών ηγετών του κόσμου. Αντίθετα, η τροποποίηση του Κιγκάλι περιλαμβάνει α) συγκεκριμένους στόχους και χρονοδιαγράμματα για την αντικατάσταση των HFCs που χρησιμοποιούνται κυρίως σε κλιματιστικά και ψυγεία, με περισσότερο φιλικές προς τον πλανήτη εναλλακτικές λύσεις, β) κυρώσεις για την παραβίαση της συμφωνίας και γ) δέσμευση των πλουσίων χωρών να βοηθήσουν τη χρηματοδότηση της μετάβασης των φτωχών χωρών στα ακριβότερα προϊόντα αντικατάστασης.

Έτσι, όσο περιορισμένη και αν είναι, η νέα τροποποίηση μπορεί να είναι πιο πιθανό να οδηγήσει σε δραστικές λύσεις τη βιομηχανία και τις κυβερνήσεις. Με δεδομένο τον εγκλωβισμό της δύναμης θερμότητας των HFCs, η τροποποίηση του Κιγκάλι θα αποτρέψει, κατά τους επιστήμονες, την αύξηση της ατμοσφαιρικής θερμοκρασίας περίπου κατά ένα βαθμό Fahrenheit. Αυτό αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση αποτροπής της ατμοσφαιρικής αύξησης της θερμοκρασίας κατά 3,6 βαθμούς Κελσίου. Έτσι η τροποποίηση του Κιγκάλι θεωρείται από τη διεθνή κοινότητα ότι θα χρησιμοποιηθεί ως «όχημα για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής».

Β. ΑΝΑΛΥΣΗ ΒΑΣΙΚΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΙΓΚΑΛΙ

Η τροποποίηση του Κιγκάλι αποτελείται από πέντε άρθρα.

Α) Το άρθρο Ι, περιλαμβάνει τις τροποποιήσεις που επέρχονται στα άρθρα 1,2,3,4,5,6,7,10 και 17 καθώς και στα παραρτήματα του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ και ειδικότερα:

1) Στο άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου, μετά το άρθρο 2Θ, προστίθεται νέο άρθρο 2Ι για τους Υδροφθοράνθρακες, στο οποίο καθορίζονται οι υποχρεώσεις κάθε συμβαλλόμενου μέρους και τα χρονοδιαγράμματα τήρησης των υποχρεώσεων αυτών και ειδικότερα:

α) Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να μεριμνά ώστε, μέσα στο προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα, το δικό του υπολογιζόμενο επίπεδο κατανάλωσης των ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ, εκφραζόμενο σε ισοδύναμα CO₂, να μην υπερβαίνει το ποσοστό (το οποίο ορίζεται για το αντίστοιχο διάστημα ετών στα στοιχεία α-ε της εν λόγω παραγράφου), του ετήσιου μέσου όρου των δικών του υπολογιζόμενων επιπέδων κατανάλωσης των ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ για τα έτη 2011, 2012 και 2013, συν 15 % του δικού του υπολογιζόμενου επιπέδου κατανάλωσης ελεγχόμενων ουσιών της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ, σύμφωνα με το άρθρο 2ΣΤ παράγραφος 1, εκφραζόμενου σε ισοδύναμα CO₂

β) Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου, τα συμβαλλόμενα μέρη μπορεί να αποφασίσουν ότι ένα συμβαλλόμενο μέρος θα έχει υποχρέωση να μεριμνά ώστε, μέσα στο προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα, το δικό του υπολογιζόμενο επίπεδο κατανάλωσης των ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ, εκφραζόμενο σε ισοδύναμα CO₂, να μην υπερβαίνει το ποσοστό (το οποίο ορίζεται για το αντίστοιχο διάστημα ετών στα στοιχεία α-ε της εν λόγω παραγράφου), του ετήσιου μέσου όρου των δικών του υπολογιζόμενων επιπέδων κατανάλωσης των ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ για τα έτη 2011, 2012 και 2013, συν 25 % του δικού του υπολογιζόμενου επιπέδου κατανάλωσης ελεγχόμενων ουσιών της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ, σύμφωνα με το άρθρο 2ΣΤ παράγραφος 1, εκφραζόμενου σε ισοδύναμα CO₂.

γ) Στην παράγραφο 3 ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο μέρος το οποίο παράγει τις ελεγχόμενες ουσίες του παραρτήματος ΣΤ, πρέπει να μεριμνά ώστε, μέσα στο προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα, το δικό του υπολογιζόμενο επίπεδο παραγωγής των ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ, εκφραζόμενο σε ισοδύναμα CO₂, να μην υπερβαίνει το ποσοστό (το οποίο ορίζεται για το αντίστοιχο διάστημα ετών στα στοιχεία α-ε της εν λόγω παραγράφου), του ετήσιου μέσου όρου των δικών του υπολογιζόμενων επιπέδων παραγωγής των ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ για τα έτη 2011, 2012 και 2013, συν 15 % του δικού του υπολογιζόμενου επιπέδου παραγωγής ελεγχόμενων ουσιών της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ, σύμφωνα με το άρθρο 2ΣΤ παράγραφος 2, εκφραζόμενου σε ισοδύναμα CO₂.

δ) Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι παρά τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου, τα συμβαλλόμενα μέρη μπορεί να αποφασίσουν ότι ένα συμβαλλόμενο μέρος το οποίο παράγει τις ελεγχόμενες ουσίες του παραρτήματος ΣΤ, θα έχει υποχρέωση να μεριμνά ώστε, μέσα στο προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα, το δικό του υπολογιζόμενο επίπεδο παραγωγής των ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ, εκφραζόμενο σε ισοδύναμα CO₂, να μην υπερβαίνει το ποσοστό (το οποίο ορίζεται για το αντίστοιχο διάστημα ετών στα στοιχεία α-ε της εν λόγω

παραγράφου), του ετήσιου μέσου όρου των δικών του υπολογιζόμενων επιπέδων παραγωγής των ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ για τα έτη 2011, 2012 και 2013, συν 25 % του δικού του υπολογιζόμενου επιπέδου παραγωγής ελεγχόμενων ουσιών της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ, σύμφωνα με το άρθρο 2ΣΤ παράγραφος 2, εκφραζόμενου σε ισοδύναμα CO₂.

ε) Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι οι ανωτέρω παράγραφοι 1 έως 4, εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της δυνατότητας που παρέχεται στα συμβαλλόμενα μέρη, να αποφασίσουν ότι είναι επιτρεπτό το επίπεδο κατανάλωσης και παραγωγής που είναι αναγκαίο για χρήσεις οι οποίες συμφωνείται από τα συμβαλλόμενα μέρη ότι αποτελούν εξαιρούμενες χρήσεις.

στ) Στην παράγραφο 6 ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο μέρος το οποίο παρασκευάζει ουσίες που περιλαμβάνονται στην ομάδα Ι του παραρτήματος Γ ή στο παράρτημα ΣΤ πρέπει να μεριμνά ώστε, μέσα στο προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα, οι δικές του εκπομπές ουσιών της ομάδας ΙΙ του παραρτήματος ΣΤ οι οποίες παράγονται σε κάθε εγκατάσταση παραγωγής που παρασκευάζει ουσίες της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ ή του παραρτήματος ΣΤ να καταστρέφονται στον βαθμό που αυτό είναι πρακτικά εφικτό με τη χρήση τεχνολογίας εγκεκριμένης από τα συμβαλλόμενα μέρη κατά την ίδια χρονική περίοδο.

ζ) Στην παράγραφο 7 ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να μεριμνά ώστε κάθε καταστροφή ουσιών της ομάδας ΙΙ του παραρτήματος ΣΤ οι οποίες παράγονται από εγκαταστάσεις που παράγουν ουσίες της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ ή του παραρτήματος ΣΤ να πραγματοποιείται μόνο με τη χρήση τεχνολογιών εγκεκριμένων από τα συμβαλλόμενα μέρη.

2) Στο άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου, με την νέα παράγραφο 2 ορίζεται ότι, για τους σκοπούς του άρθρου 2Ι, του άρθρου 2 παράγραφος 5α και του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ), για τον υπολογισμό των εκφραζόμενων σε ισοδύναμα CO₂, επιπέδων παραγωγής, κατανάλωσης, εισαγωγών, εξαγωγών και εκπομπών ουσιών της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ και του παραρτήματος ΣΤ, κάθε συμβαλλόμενο μέρος χρησιμοποιεί το δυναμικό υπερθέρμανσης του πλανήτη για τις εν λόγω ουσίες όπως προσδιορίζεται για την ομάδα Ι στα παραρτήματα Α, Γ και ΣΤ.

3) Στο άρθρο 4Β του Πρωτοκόλλου, στην παράγραφο που προστίθεται μετά την παράγραφο 2, ορίζεται ότι μέχρι την 1^η Ιανουαρίου 2019 ή μέσα σε τρεις μήνες από την έναρξη ισχύος της παραγράφου αυτής κάθε συμβαλλόμενο μέρος, (από τις δύο ημερομηνίες λαμβάνεται υπόψη η μεταγενέστερη), πρέπει να καθιερώνει και να εφαρμόζει ένα σύστημα έκδοσης αδειών για την εισαγωγή και εξαγωγή, νέων και χρησιμοποιημένων ανακυκλωμένων και ανακτημένων ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ. Εάν συμβαλλόμενο μέρος που υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 5 (παρ. 1) κρίνει ότι δεν μπορεί να καθιερώσει και να εφαρμόσει μέχρι την

ανωτέρω ημερομηνία, τέτοιο σύστημα αδειοδότησης, έχει τη δυνατότητα αναβολής μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2021.

4) Στο άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου, οι διατάξεις της νέας παραγράφου 8γ που προστίθεται, αναφέρονται:

α) Στην περίπτωση (α), ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο μέρος που υπάγεται στις διατάξεις της παραγράφου 1, εφόσον τηρούνται τυχόν προσαρμογές στα μέτρα ελέγχου του άρθρου 2Ι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 9, έχει δικαίωμα να αναβάλει τη συμμόρφωσή του με τα μέτρα ελέγχου του άρθρου 2Ι (παρ.1, περιπ. α-ε και 3 περιπ. α-ε) και να τροποποιήσει τα εν λόγω μέτρα σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις της παρούσας διάταξης (α).

β) Στην περίπτωση (β), ορίζεται ότι, παρά τις ανωτέρω διατάξεις (στοιχείο α), τα συμβαλλόμενα μέρη μπορεί να αποφασίσουν ότι ένα συμβαλλόμενο μέρος που υπάγεται στις διατάξεις της παραγράφου 1, εφόσον τηρούνται τυχόν προσαρμογές στα μέτρα ελέγχου του άρθρου 2Ι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 9, έχει δικαίωμα να αναβάλει τη συμμόρφωσή του με τα μέτρα ελέγχου του άρθρου 2Ι (παρ.1, περιπ. α-ε και 3 περιπ. α-ε) και να τροποποιήσει τα εν λόγω μέτρα σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις της παρούσας διάταξης (β).

γ) Στην περίπτωση (γ), ορίζεται ότι, για τους σκοπούς του υπολογισμού της δικής του βάσης κατανάλωσης σύμφωνα με το άρθρο 2Ι, κάθε συμβαλλόμενο μέρος που υπάγεται στις διατάξεις της παραγράφου 1, δικαιούται να χρησιμοποιεί τον μέσο όρο των δικών του υπολογιζόμενων επιπέδων κατανάλωσης ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ για τα έτη 2020, 2021 και 2022, συν 65 % της δικής του βάσης κατανάλωσης ελεγχόμενων ουσιών της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ, σύμφωνα με την παράγραφο 8β.

δ) Στην περίπτωση (δ), ορίζεται ότι παρά τις ανωτέρω διατάξεις (στοιχείο γ), τα συμβαλλόμενα μέρη μπορεί να αποφασίσουν ότι ένα συμβαλλόμενο μέρος που υπάγεται στις διατάξεις της παραγράφου 1, για τους σκοπούς του υπολογισμού της δικής του βάσης κατανάλωσης δυνάμει του άρθρου 2Ι, έχει δικαίωμα να χρησιμοποιεί τον μέσο όρο των δικών του υπολογιζόμενων επιπέδων κατανάλωσης ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ για τα έτη 2024, 2025 και 2026, συν 65 % της δικής του βάσης κατανάλωσης ελεγχόμενων ουσιών της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ, σύμφωνα με την παράγραφο 8β.

ε) Στην περίπτωση (ε), ορίζεται ότι, για τους σκοπούς του υπολογισμού της δικής του βάσης παραγωγής δυνάμει του άρθρου 2Ι, κάθε συμβαλλόμενο μέρος που υπάγεται στις διατάξεις της παραγράφου 1 και παράγει τις ελεγχόμενες ουσίες του παραρτήματος ΣΤ, δικαιούται να χρησιμοποιεί τον μέσο όρο των δικών του υπολογιζόμενων επιπέδων παραγωγής ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ

για τα έτη 2020, 2021 και 2022, συν 65 % της δικής του βάσης παραγωγής ελεγχόμενων ουσιών της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ, σύμφωνα με την παράγραφο 8β.

στ) Στην περίπτωση (στ), ορίζεται ότι, παρά τις ανωτέρω διατάξεις (στοιχείο ε), τα συμβαλλόμενα μέρη μπορεί να αποφασίσουν, για τους σκοπούς του υπολογισμού της δικής του βάσης παραγωγής σύμφωνα με το άρθρο 21, ότι ένα συμβαλλόμενο μέρος που υπάγεται στις διατάξεις της παραγράφου 1 και παράγει τις ελεγχόμενες ουσίες του παραρτήματος ΣΤ, έχει δικαίωμα να χρησιμοποιεί τον μέσο όρο των δικών του υπολογιζόμενων επιπέδων παραγωγής ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος ΣΤ για τα έτη 2024, 2025 και 2026, συν 65 % της δικής του βάσης παραγωγής ελεγχόμενων ουσιών της ομάδας Ι του παραρτήματος Γ, σύμφωνα με την παράγραφο 8β.

ζ) Στην περίπτωση (ζ), ορίζεται ότι οι περιπτώσεις α-στ της παραγράφου 8γ, θα εφαρμόζονται στα υπολογιζόμενα επίπεδα παραγωγής και κατανάλωσης εκτός εάν, βάσει κριτηρίων που αποφασίζονται από τα συμβαλλόμενα μέρη, θα εφαρμόζεται εξαίρεση λόγω της υψηλής θερμοκρασίας του περιβάλλοντος.

5) Στο άρθρο 10 του Πρωτοκόλλου, στην προσθήκη στο τέλος της παραγράφου 1, ορίζεται ότι, όταν ένα συμβαλλόμενο μέρος που υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 5 (παρ. 1), θέλει να επωφεληθεί από χρηματοδότηση που χορηγείται από άλλο μηχανισμό χρηματοδότησης, με την οποία θα μπορεί να καλύψει οποιοδήποτε μέρος των συμφωνημένων πρόσθετων δαπανών του, το μέρος αυτό δεν θα καλύπτεται από τον μηχανισμό χρηματοδότησης του άρθρου 10 του πρωτοκόλλου.

6) Στα παραρτήματα του Πρωτοκόλλου επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

- α) Στο παράρτημα Α για την ομάδα Ι, αντικαθίσταται ο σχετικός πίνακας,
- β) Στο παράρτημα Γ για την ομάδα Ι, αντικαθίσταται ο σχετικός πίνακας,
- γ) Μετά το παράρτημα Ε προστίθεται νέο παράρτημα ΣΤ.

Β) Το άρθρο II, προβλέπεται η υποχρέωση σε κάθε συμβαλλόμενου μέρους, να μην καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης της παρούσας τροποποίησης, παρά μόνο εφόσον προηγουμένως ή ταυτόχρονα έχει κατατεθεί το εν λόγω έγγραφο επικύρωσης για την προγενέστερη τροποποίηση που έγινε στο Πεκίνο του 1999 (έχει κυρωθεί από τη χώρα μας με το ν. 3425/2005 Α'306).

Γ) Το άρθρο IV, καθορίζει τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων η παρούσα Τροποποίηση τίθεται σε ισχύ.

Θέτοντας υπόψη της Βουλής των Ελλήνων το εν λόγω σχέδιο νόμου, εισηγούμεστε να τύχει της έγκρισής της.

Αθήνα, 27 Ιανουαρίου 2018

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΝΙΚ. ΚΟΤΖΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ

ΟΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΑΛΕΞΗΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ